

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Václava Dudy, JUDr. Petra Kulawiaka, Mgr. Ing. Michala Hanycha, JUDr. Petra Čápa a doc. JUDr. Markéty Selucké, Ph.D., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Teplicích**, se sídlem U Soudu 1450/11, Teplice, proti kárně obviněnému: **JUDr. Dušanu Machovi**, soudci Okresního soudu v Teplicích, v řízení o kárné odpovědnosti soudce, ve věci návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 23. 8. 2019, o návrhu kárného navrhovatele ze dne 2. 9. 2019 na schválení dohody o vině a kárném opatření uzavřené dne 27. 8. 2019,

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í ,

která byla uzavřena mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněným dne 27. 8. 2019 v sídle Okresního soudu v Teplicích, a na základě které

JUDr. Dušan Mach,
nar. X,

soudce Okresního soudu v Teplicích

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

ž e

jako soudce Okresního soudu v Teplicích zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) způsobil v době od 2. 2. 2016

do 29. 5. 2019 nedůvodné průtahy neprovedením úkonů v níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Teplicích:

- 1) sp. zn. 15 P 379/2012, v době od 15. 12. 2016 do 23. 5. 2019,
- 2) sp. zn. 14 Nc 928/2013 v době od 2. 2. 2016 do 19. 12. 2017 a od 9. 10. 2018 do 24. 4. 2019,
- 3) sp. zn. 14 Nc 4356/2016 v době od 28. 12. 2016 do 23. 5. 2017 a od 12. 6. 2017 do 21. 2. 2019,
- 4) sp. zn. 16 Nc 1048/2017 v době od 6. 11. 2017 do 21. 2. 2019,
- 5) sp. zn. 14 Nc 2212/2014 v době od 18. 12. 2018 do 29. 5. 2019,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

a z a t o s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10% n a d o b u 4 m ě s í c ů

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Dne 23. 8. 2019 byl Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému ve shora uvedené věci doručen návrh předsedy Okresního soudu v Teplicích (dále též „kárný navrhovatel“) z téhož dne na zahájení kárného řízení s JUDr. Dušanem Machem, soudcem Okresního soudu v Teplicích (dále též „kárně obviněný“). Taktéž byla kárnému soudu předložena výtka udělená kárně obviněnému podle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 7. 4. 2017, sp. zn. Spr 709/2016, a zápis o projednání výsledku kontroly na Okresním soudě v Teplicích provedené Krajským soudem v Ústí nad Labem ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. Spr 430/2019.

[2] Kárný navrhovatel v kárném návrhu uvedl, že kárně obviněný zaviněným porušením svých povinností spáchal kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, spočívající v tom, v přiměřených lhůtách nečinil procesní úkony směřující k rozhodnutí věcí, jež mu byly přiděleny, a tím způsobil neodůvodněné průtahy a) ve věci vedené pod sp. zn. 15 P 379/2012 ve vztahu k návrhu matky na snížení výživného došlému soudu dne 25. 11. 2015, a to v době od 15. 12. 2016 do 23. 5. 2019, b) ve věci vedené pod sp. zn. 14 Nc 928/2013 v době od 2. 2. 2016 do 19. 12. 2017 a od 9. 10. 2018 do 24. 4. 2019, c) ve věci vedené pod sp. zn. 14 Nc 4356/2016 v době od 28. 12. 2016 do 23. 5. 2017 a od 12. 6. 2017 do 21. 2. 2019, d) ve věci vedené pod sp. zn. 16 Nc 1048/2017 v době

od 6. 11. 2017 do 21. 2. 2019, e) a ve věci vedené pod sp. zn. 14 Nc 2212/2014 v době od 18. 12. 2018 do 29. 5. 2019, přičemž v této věci nadto, při jednání dne 14. 6. 2018, vyhlásil rozsudek č. j. 14 Nc 2212/2014 - 116, kterým zamítl návrh matky (žalobkyně) na určení, že žalovaný č. 1 není otcem žalované č. 2 (nezletilé N. E.), a to z důvodu uplynutí lhůty k popření otcovství, aniž by se však z úřední povinnosti zabýval tím, zda jsou dány důvody pro prominutí zmeškání této lhůty ve smyslu ustanovení § 425 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, a § 792 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, což vedlo ke zrušení tohoto rozsudku odvolacím soudem, přičemž v důsledku tohoto jeho postupu se řízení nedůvodně protáhlo nejméně o 350 dnů (včetně uvedené doby nečinnosti).

[3] Podáním ze dne 2. 9. 2019 kárný navrhovatel sdělil kárnému soudu, že kárně obviněného seznámil s obsahem kárného návrhu a následně uzavřeli dohodu o vině a kárném opatření; navrhl přitom kárnému soudu, aby, pokud se ztotožní se závěry obsaženými v kárném návrhu a shledá-li k tomu i další zákonné podmínky, předloženou dohodu schválil. Jako příloha předmětného podání pak byla kárnému soudu doručena Dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněným dne 27. 8. 2019 v sídle Okresního soudu v Teplicích (dále jen „dohoda“). V této dohodě kárně obviněný prohlásil, že se dopustil skutku specifikovaného v kárném návrhu, kárný navrhovatel pak konstatoval, že jím zjištěné skutečnosti dostatečně odůvodňují závěr, že kárně obviněný předmětný skutek spáchal; společně se přitom dohodli na uložení kárného opatření, a to snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců.

[4] Kárný soud postupem podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb. ověřil, že dohoda a kárný návrh si vzájemně odpovídají; k rozhodnutí o návrhu kárného navrhovatele na její schválení proto na den 22. 10. 2019 nařídil veřejné zasedání [přiměřeně podle § 314o odst. 1 písm. a) trestního řádu].

[5] Veřejné zasedání kárného soudu se konalo za stálé přítomnosti kárně obviněného a kárným navrhovatelem pověřené místopředsdkyně Okresního soudu v Teplicích JUDr. Daniely Novotné (srov. přiměřeně § 314q odst. 1 *in fine* trestního řádu). Ta konstatovala, že na uzavřené dohodě o vině a kárném opatření trvá a navrhuje ji kárnému soudu ke schválení; zrekapitulovala přitom, že předmětem kárného návrhu bylo pět věcí vedených u tamějšího soudu, přičemž se jednalo o neučinění procesních úkonů směřujících k jejich skončení ze strany kárně obviněného. Většina předmětných věcí však již byla pravomocně skončena, v jednom případě kárně obviněný vyslovil nepřislušnost Okresního soudu v Teplicích a věc byla postoupena jinému okresnímu soudu. Poukázala na to, že kárný návrh byl podán v reakci na prověrku učiněnou krajským soudem, která zjistila pochybení senátu kárně obviněného popsána ve výsledcích o této kontrole. K osobě kárně obviněného uvedla, že v minulosti měl určité problémy s organizací práce; vedení soudu se mu však snažilo vyjít vstříc, v současné době má asi po dobu roku a půl k dispozici asistentku pracující na poloviční úvazek. Na druhou stranu došlo k výraznému zlepšení jeho práce, navíc jde o dlouholetého soudce Okresního soudu v Teplicích.

[6] Kárně obviněný uvedl, že dohodu uzavřel s vědomím existence vytýkaných průtahů; nepopírá je a velmi jej mrzí, přičemž se však domnívá, že jimi nebyl nikdo poškozen. Má velmi vážné problémy osobního charakteru, o nichž se mu těžko mluví. Zmínil jistou disorganizaci ve vedení své práce. V posledních letech dle něj navíc napadá stále více nových věcí, některé z nich jsou velmi složité a těžko se soudí; v opatrovnickém řízení se obzvláště klade důraz na co největší rychlost, on ovšem považuje za potřebné nechat určitý časový prostor, aby se „obrousily hrany“ mezi účastníky, neboť čas určitým způsobem spraví spoustu věcí sám. Uznal, že se dopustil řady pochybení, kdy ve lhůtě kolem dvou či tří měsíců neučinil žádný úkon, na čemž se nedá nic změnit; přijímá svou odpovědnost a snaží se ze všech svých sil o zlepšení. Uzavřel, že pozice soudce je nejlepší práce, kterou v životě dělal. Následně pak výslovně uvedl,

že porozuměl podstatě dohody, obsahu skutku, zná právní kvalifikaci i výši možného trestu; prohlášení o spáchání skutku učinil dobrovolně a bez nátlaku a jsou mu známy důsledky sjednané dohody, tedy že se vzdává projednání kárného návrhu v řádném kárném řízení.

II. Hodnocení kárného soudu

[7] Usnesením ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, zaujal kárný soud názor, že „na základě § 25 zákona č. 7/2002 Sb., lze v již zahájeném řízení o kárné odpovědnosti soudce přiměřeně použít právní úpravy institutu dohody o vině a trestu (kárném opatření) podle § 314o a násl. trestního řádu“, přičemž tento institut již několikrát aplikoval (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2019, č. j. 11 Kss 8/2018 - 199, ze dne 18. 4. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 116, ze dne 4. 6. 2019, č. j. 13 Kss 3/2019 - 47, či ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 - 51). V rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019, č. j. 11 Kss 2/2019 - 5, pak uvedl, že „považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení. V první řadě jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (k tomu srov. výše citované rozhodnutí kárného senátu č. j. 11 Kss 8/2018 - 199). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran řízení. To zajišťuje přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu.“

[8] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměl kárně obviněný obhájce. Podle § 36 odst. 1 písm. d) trestního řádu je sice sjednávání dohody o vině a trestu případem nutné obhajoby, avšak trestní řád se v řízení o kárné odpovědnosti soudců aplikuje pouze přiměřeně (§ 25 kárného zákona), každé jeho v úvahu přicházející ustanovení je tak třeba zvažovat vzhledem k povaze kárného řízení. Účelem nutné obhajoby při sjednávání dohody o vině a trestu je především ochrana obviněného, z jehož strany se vyžaduje kvalifikované jednání o návrhu trestu (ochranného opatření, náhrady škody či bezdůvodného obohacení), což předpokládá dostatečné právní znalosti v oblasti trestního práva, přičemž obsah dohody je klíčový pro konečné rozhodnutí soudu ve věci [srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 193/2012 Sb., kterým byl institut dohody o vině a trestu zaveden, sněmovní tisk č. 510/0, 6. volební období, www.psp.cz]. V kárném řízení však není vzhledem k jeho účelu taková ochrana nezbytná, neboť kárně obviněným je právní profesionál, u něhož lze předpokládat, že bude schopen svá práva účinně hájit sám, nadto byl kárně obviněný již na počátku řízení poučen o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužil.

[9] Dále se kárný soud zabýval otázkou splnění zákonných předpokladů pro schválení dohody o vině a kárném opatření. S ohledem na § 25 zákona č. 7/2002 Sb. vycházel přiměřeně z ustanovení § 314r odst. 2 věty první trestního řádu (*a contrario*), dle něž „soud dohodu o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu.“ Z povahy řízení o kárné odpovědnosti soudce za kárný delikt je pojmově vyloučena otázka rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení. Kárný soud má za to, že jelikož podání kárného návrhu dle § 8 zákona č. 7/2002 Sb. nepředchází žádné řízení, natožpak řízení obdobné přípravnému řízení ve smyslu části druhé trestního řádu, je přiměřená aplikace § 175a odst. 2 až 5, 7 a 8 trestního řádu vyloučena. Je proto třeba v kárném řízení vždy pouze posoudit, zda je předložená dohoda správná a přiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem a z hlediska druhu a výše navrženého trestu (kárného opatření). Skutkový stav přitom byl mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněným nesporný.

[10] Kárný soud předně konstatuje, že jednání vytýkané kárným návrhem naplňuje podmínky kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Při úvaze o přiměřenosti kárného opatření kárný soud vycházel z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, odst. [15], podle něhož aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení. Kárný soud patřičně zohlednil všechny okolnosti konkrétního případu. Jako polehčující okolnost hodnotil významnou sebereflexi kárně obviněného (projevenou lítost nad vytýkanými skutky, vědomí nedostatků v organizaci vlastní práce, snahu o nápravu), stejně jako přístup k podanému kárnému návrhu, včetně skutečnosti sjednání dohody o vině a kárném opatření; kárně obviněný navíc nebyl v posledních 5 letech zdejší soudem kárně trestán (srov. § 24 zákona č. 7/2002 Sb.). Na druhou stranu jako přitěžující okolnost kárný soud posoudil dobu trvání průtahů v jednotlivých řízeních kárně obviněného, zejména ve věci sp. zn. 15 P 379/2012, kde průtah přesáhl dobu dvou let. Takové jednání kárně obviněného je závažné, neboť výstižně se říká, že pozdě poskytnutá spravedlnost se rovná odmítnutí spravedlnosti („*justice delayed is justice denied*“), což významně platí též pro opatrovnickou agendu, kde plynutí času hraje s ohledem na povahu daného řízení velmi významnou roli. Po zvážení všech aspektů projednávané věci dospěl kárný soud k závěru, že dohodnuté kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců zcela odpovídá závažnosti provinění a je proto přiměřené.

[11] Kárný soud pak oproti kárnému návrhu (a s ním v souladu sjednané dohodě) pozměnil textaci kárného provinění; jednota kárně žalovaného a ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeného skutku však zůstala zachována (srov. § 314r odst. 1 trestního řádu). Kárný soud pouze vypustil bližší popis dílčího průtahu v bodě 5) výroku [bod e) kárného návrhu], neboť kárný navrhovatel nadbytečně a nejednotně vzhledem k předcházejícím stroze pojatým bodům 1 – 4) výroku [body a - d) kárného návrhu] uváděl navíc procesní okolnosti, za nichž ke vzniku daného průtahu došlo, resp. předesíral, které úkony kárně obviněného předcházely kárně vytýkanému průtahu. Kárný soud zároveň neměl za to (kárný navrhovatel to ostatně v průběhu veřejného zasedání netvrdil a nebylo možné to dovodit ani z kárného návrhu či obsahu kárného spisu), že by předmětný popis procesních událostí uvedený v bodě 5) výroku [bod e) kárného návrhu] byl kárným navrhovatelem zamýšlen jako samostatný skutek představující další kárné provinění kárně obviněného.

[12] S ohledem na výše uvedené kárný soud kárným navrhovatelem předloženou dohodu schválil a rozhodl jak uvedeno shora.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 22. října 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu